

Forslag, han endnu ikke har behandlet sammen med mig. Naar det ærede Medlem henviste til, at han ikke kunde gjøre Andet af Hensyn til sin Stilling til Hærudgifterne i det Hele, vil jeg kun sige, at det ikke er konsekvent, naar det ærede Medlem ikke blot stemmer for de Udgifter til det ordinære Hær- og Søværn, han finder dobbelt saa høje, som de bør være, men ogsaa ud derover har stemt for en extraordinær Bevilling af 30 Millioner Kroner, og, saaledes som jeg bemærkede, ifjor stemte for een Million mere ved tredie end ved anden Behandling af Finantsloven. Efter disse Meriter og Bevægelser gjennem flere Aar kommer det ærede Medlem og fortæller os, at han vil nebsætte vore Hærudgifter til det Halve; men lad han komme med Forslag derom, og dersom det da virkelig er praktisk og nyttigt for os, da kan det ærede Medlem være forvisset om, at jeg skal følge ham. Jeg har kun foreløbig været i nogen Tvivl, om det ikke i saa Fald vilde være rigtigere at indskrænke Udgifterne til Hul end til Halvdelen, hvis man overhovedet skal ind paa den af det ærede Medlem foreslaaede Vej. Dette udelukker ikke dog Sparksomhed og fornøden Hensyntagen til Statskassens Lær.

Rør: Det er kun en kort Bemærkning, jeg skal gjøre med Hensyn til min Afstemning ifjor. Jeg tillader mig at betvivle, at det forholder sig saaledes, som det ærede Medlem (Berg) sagde. Jeg tror nok, at jeg stemte med ham, men det er jo i hvert Fald noget, der kan eftersees i Tidenden og da jeg ikke i dette Dieblif har denne ved Haanden, kan det staa os imellem til tredie Behandling. Men jeg maa dog minde det ærede Medlem om, at der laa andre Forslag for senere. At man stemmer for et Forslag, som man i og for sig er imod, for derved at afværge et andet, som man anser for værre, er den naturlige Maade, man gaar frem paa her i Salen. Men det er den samme unaturlige Fremstilling, som det ærede Medlem overfor sine Modstandere idelig og altid gjør sig skyldig i. Det passer affkurat med det ærede Medlems Paastand om, at jeg har stemt for den gjennemfete Grundlov i 1866 ligesaa godt som han. Han stemte for et Forslag, for derved at afværge et andet, som var værre, og det Selvsamme har jeg gjort, da der var Tale om extraordinære Bevillinger til vort Hærværn. Men forøvrigt veed det ærede Medlem meget godt, at den Tale og Tanke af mig at søge at reducere vort Hærværn til det Halve, hveken er fra idag eller igaar, men at den stammer lige fra 1866, da jeg, som Medlem sammen med ham af det daværende Udvalg, gjorde al den Modstand mod den nye Hærlov, som jeg kunde. Desværre lykkes det det ærede Medlem sammen med Høire at skaffe os Hærloven af 1867, og jeg frygter meget for, at det skal lykkes ham

at hjælpe os ind paa en Glidbane med Hensyn til større Udgifter til vort Hærværn. Efter som han stiller sig, og efter mit Kjenndskab til det ærede Medlems Optræden overfor de forskjellige politiske Spørgsmaal har jeg Grund til at tro, at det ikke skal mangle ham paa god Villie til at føre os videre. Denne Bemærkning ønsker jeg at gjøre, for at det ikke her i denne Sal skal staa umodsaagt eller umodbevist, hvad det ærede Medlem fører frem som Bevis for, at hans Modstandere ere inkonsekvente, naar de have gjort Et eller Andet. Nei, det er kun Konsekvensen af de foreliggende Spørgsmaal, man tager.

Tvermoes: Det er selvfølgelig ikke for at blande mig i den Strid, der er opstaaet mellem de to ærede Medlemmer, og som jo ofte vender tilbage netop mellem disse to ærede Medlemmer, saasnart Spørgsmaal om Hærens og Søværnets Ordning ligge for, at jeg har begjæret Ordet. Jeg vilde kun gjøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af, at den ærede Ordfører har fremdraget og oplæst det Endringsforslag, der er kommet frem i Udvalget og der blevet behandlet uden dog at blive fremsat for Thinget. Den ærede Ordfører knyttede til det den Bemærkning, at skjøndt Udvalgets Flertal ikke havde set sig i Stand til at gaa ind paa dette Forslag, laa dog deri en Tanke, som maasse ved Revisionen af Søværnsloven kunde komme til sin Ret og vise sig at være brugbar. Jeg skal dog dertil bemærke, at jeg, som har stillet dette Endringsforslag, ikke har været bejælet ganske af samme Opfattelse som det ærede Medlem, idet jeg nærer nogen Tvivl om, at denne Tanke under almindelige Forhold virkelig vil kunne bære nogen synderlig praktisk Frugt. Underofficererne af anden Klasse i Marinen have nemlig ikke en saa glimrende Stilling, at under almindelig gode Søfartsforhold fuldt befarnede Folk i Neglen skulle finde sig meget tilbøielige til at gaa ind i denne Klasse. Min Tanke var, at netop under de nuværende, overordentlig flove Konjunkturer, hvor en Masse dygtige, flinke Søfolk ligger ledig, vilde man ved en saadan Bestemmelse være i Stand til paa en hurtig og nem Maade at udfylde en Mængde Huller i Matroskorpset, medens man ved at følge den Vej, her er foreslaaet, kun vil faae dem udfyldt i meget ringe Tal, og det først efter en længere Aarvække. Det Forslag, jeg stillede i Udvalget, og som det ærede Medlem oplæste, var, som sagt, et Forslag, baseret paa Nutiden, paa Diebliffet, medens jeg nærer stærke Tvivl om, at Forslaget, selv om Tanken i det optages ved en eventuel Behandling af Søværnsloven, da i Praxis virkelig vil vise sig at give saamange Underofficerer for Marinen, som man ved første Dietkast mulig kunde være tilbøielig til at tro.